GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 57. New York, 19. julija 1899. Leto VII.

Anglija in Transvaal.

Po slednjih poročilih ni dvomiti, da se v južni Afriki nadejajo posilne poravnave obstoječega navskrižja in se k temu tudi pripravljajo. Velika Britanija spravlja tja vojni materijal in vojake iz Anglije in Indije ter pomnožuje posadke vseh sosednih kolonij. Transvaal pa kupuje množine orožja, kterega dovažajo nemške ladije Boeren republike.

Prepir med Boerci in Angleži je nastal radi koristilovstva med vladinimi veleposestniki v Transvaalu in posestniki premakljivega kapitala, kteri je večinoma naložen pri velikih rudniških podjetjih, kakor zlatih in dijamantnih rudnikih južne Afrike. Boerci branijo svoja posestva in njihovo upravo z njim lastno vstrajnostjo, ne oziraje se na potrebščine napredujoče civilizacije. V državi, kteri so cvetoča obrtnijska podjetja minolih let utisnila povsem m o d e r n o svojstvo, hočejo vzdržati v vsakem oziru z a o s t a l o upravo; vzdržati skušajo državno pravo in državne naredbe, ktere so povsem v protislovju z družbenimi potrebščinami, kakoršne izhajajo iz socijalnega razvitka dežele.

Ako opazujemo zadevo iz tega stališča, zastopajo kapitalisti in državniki, kteri tiče za opozicijo proti Boerci, povsem napredovalna načela. Toda kakor se v imenu vere, domoljubja in jednakih lepih reči gode dostikrat vse mogoče lopovščine, tako tudi v imenu napredka, kar nam na novo dokazuje pripravljanje Angležev in vse kar je s tem v zvezi. Vojsko proti Transvaalu si je izmislilo le par velikih kapitalistov, kteri bi imeli dobiček, ako bi se Boeren republika priklopila britiškemu kolonijalnemu posestvu. Znano je, da bi Anglija velike kapitalistične interese v Afriki bolje varovala in tudi bolje varovati zamogla, nego kmetiški veleposestniki, kteri sedaj Transvaal vladajo. In da bi dosegli ta namen, ni kapitalistom nobeno sredstvo presiabo.

Prav ima londonsko glasilo delavcev „Justice“, ktero poudarja, da se je v Johannesburgu snidla zbirka finančne lopovščine na svetu, ktero vodijo agitatorji, plačani od pol ducata velikih kapitalistov, kteri se z vsemi sredstvi skušajo prilastiti gospodarstvo Transvaala. Isti časopis dokazuje, da je Alfred Milner, kteri je vodil razprave z boerskim predsednikom, mešetar Rothschilda in druzih židovskih kapitalistov. Tudi radikalni Labouchere se izraža v istem smislu. V nekem članku tednika „Truth“ opisuje situvacijo v Transvaalu z sledečimi besedami: „Agitacijo za volilno pravico vodijo kapitalisti, kteri stoje na čelu zlate obrtnije. Prilegalo bi se jim, ako bi imeli vlado dežele v svojih rokah, toda njih glavni smoter je obrniti pozornost na Transvaal, da narede d e n a r j e na borzi. Nestanovitnost kurza njihovih rudniških delnic jim je prav po godu. Več časopisov v Transvaalu in ob rogu je njihova last in imajo v službi tudi več časnikarskih poročevalcev, kteri na Angleško poročajo. Vse podkupijo na desno in levo. Polovico svojega denarja si narede s tem, da prouzročajo „krize“. Kadar kriza nastane potem pokupijo delnice. Brž, ko imajo delnice, prestane „kriza“. Ker je takoj potem višji kurz, jih prodajo z dobičkom. Oni izkoriščajo izmišljene pritožbe inostrancev, da si polnijo žepe“.

Temu razmotrivanju glede namenov glavnih nasprotnikov Transvaala, dostavlja neki drugi pisatelj sledeče: „Chamberlein in njegovi pristaši so nevedoma postali orodje one manjšine velikih kapitalistov, kteri se hočejo polastiti rudnikov. Jaz si nikakor o kolonijalnem ministru kaj druzega ne domnevam, nego pohlepnost z vso krepkostjo svojej domovini zagotoviti velik dobitek. Toda kaj se bode s tem konečno doseglo? K večjemu gospodarstvo monopola najslabejše vrste v interesu par milijonarjev. Poglejmo v Kimberley, kamor so poprej romali vsi kopači dijamantov! Mesto je mrtvo in napravi vtis, kakor kaka deportacijska postaja v Sibiriji. Vse je monopolizirano; mlekar, kteri prinaša mleko, pek in mesar, vse je pod oblastjo Debeers kompanije. Vsaktera prostost je zadušena velikemu organiziranemu posilnemu zavodu na ljubav Tu je uzorec, kterega vidijo agitatorji v Transvaalu pred seboj. Vsak dragocen kamen, kterega najdejo ima kaj kmalu znamko Debeers Co.; o prostem obrtnijskem delovanju in veselju do dela ni govora več, in kdor se ne uda predpisom posilnega zavoda, naj gre. To je prostost, kakoršno ti ljudje mislijo. Johannesburg naj bi se popolno preustrojil, to je pravi namen vsega gibanja. Sedanji prepir ni nič druzega, nego vprašanje ako naj monopolisti zmagajo in tako dolgo, dokler rudniki kaj nesó, Transvaal samovoljno vladati smejo, ali ako tudi drugim ne k milijonarjem prištevajočim ljudem ostane kaka prosta prilika odprta. Vse, kar razven tega govore o volilni pravici in prostosti, so le lepo doneče fraze, da ljudstvo slepé. Kako so spravili skupaj podpise pod peticijo? Rudarji, kterim so posestniki rudnikov stisnili v roke pero, brezposelno druhal, ktera se je o priliki shodov drenjala v Johannesburgu so prijazno pozvali „častitega podpisa“ ne odkloniti. toliko se piše o diamantnem monopolu. Po mojem mnenju bi se morale take prednosti odpraviti, tem preje, tem bolje. Toda pozabiti ne smemo, da ravno tisti ljudje, kteri na vse pretege vpijejo proti onemu monopolu, bi najrajše vse v deželi spravili pod svoj monopol. Kdor misli, da bi po odpravi diamantnega monopola postala ona tvarina cenejši, se zelo vara. Le v svoje žepe hočejo sedanji vodji gibanja napeljati dobiček. To je ves razloček.“

Ta opis zveni, kakor manchesterija, ktera le v prostem gibanju močij ugleda večno resnico, sicer pa je ta slika dejansko gotovo resnična. Preteči boj med Angleško in Transvaalom je boj med kapitalisti in zemljiškimi posestniki za gospodarstvo v deželi. Ako ohrani Boeren republika svoj sedanji kapitalistični znak, to je, da rudniki ne opešajo, ne bodo zemljiški posestniki svojo vlado trajno vzdržali, tudi potem ne, ako bi se vojska Boercem po godu izšla.

Iz naših novih kolonij.

P r o s t o v o l j c i p r i d e j o d o m o v.

W a s h i n g t o n, 15. julija. General Otis je danes poslal sledeči brzojav: „Manila, 15. julija. Meseca julija je do sedaj padlo 20 palcev dežja in teifuni (nevarni viharji) so onemogočili odhod prevožnih ladij. V Negrosu sleduje dni niso bili vstanu 6. pešpolk izkrcati. Sedaj se kalifornijski polk tam vkrcuje. Vojaki iz Colorade odrinejo jutri na „Warenu“. Polki iz Idaho, Wyoming in North Dakote odrinejo prihodnji teden, kakor hitro prevožni parnik „Grant“ premog naloži.

L i n c o l a, Neb., 16. julija. Iz Yokohame na Japonskem brzojavno poroča o prihodu prevožnega parnika „Hancock“ z v domovino vračujočimi se vojaki polkov iz Nebraske in Utah. „Hancock“ bode dospel 28. julija v San Francisco.

J u n t a b o d e „m u f a l a“.

M a n i l a, 15. julija. Tu pravijo, da bodo sedež filipinske junte preselili z Hongkonga na otok Labuan, britiško posestvo, šest milj od severozatočnega obrežja otoka Borneo. Amerikanski konzulat je člane junte tako točno nadzoroval, da je postalo Filipincem nadležno, ker niso mogli vstašev z orožjem oskrbovati.

„Prevožni parnik „„Warner“ odpluje iz Manile v nedeljo z coloradskim polkom na krovu.

V e n d a r e n k r a t r e s n i c a.

M a n i l a, via Honkong, 18. julija. Vsi amerikanski poročevalci raznih časopisov v Manili so se vendar enkrat ojačili in pri generalu Otisu pritožili, radi vedno bolj pooštrene časnikarske cenzure, ktera vsa poročila o resničnih dogodkih in razmerah zapleni. Časnikarji so v njih pritožbi pripomnili, da kakor videti, cenzura nima namen, poročila pred sovražnikom prikriti, marveč pravi položaj občinstvu zamolčati. General Otis je imenoval druzega cenzorja in obljubil v tem oziru dovoliti več prostosti.

Poročevalci so storili ta korak, ker so prepričani, da ljudstvo Zjed. držav ni poučeno o resničnih razmerah na Filipinah, ker uradna poročila iz Washiagtona prikrivajo resnico. Pravijo, da so bili primorani pošiljati napačna poročila in zamolčati resnične dogodke, ker se je general Otis bal, da bi ista prebivalstvo v domovini ne vznemirilo.

Posebno se pritožujejo radi tega, ker so zaplenili njih poročila o amerikanskih porazih v raznih bitkah in praskah z Filipinci, kakor tudi poročila o številu vsled solnčarice ali sploh tropičnega podnebja podleglih vojakov.

Dopisi.

Rossland, B. C., 11. julija. Gospod urednik „Glas Naroda“! Prosim Vas da natisnite mi moj dopis v nam cenjenemu delavskemu listu. Namenil sim se cenjenim rojakom popisati moje potovanje iz tople Californije v hladno British Columbio. Iz San Francisce sim se podal v Portland, Oreg., in videl koliko se dežela spremeni; v Californiji je bilo že vse suho in žito so že spravili okolu 15. maja, v Oregonu in naprej proti severu pa je komaj dobro rasti začelo. Iz Portlanda sim se podal v Idaho v oni kraj, o kterem so moji rojaki gotovo mnogo čitali namreč Coeur d' Alene. Ogledal sim si oni mlin, kterega so 29. aprila razkačeni štrajkarji v zrak pognali. Ko sim šel iz postaje Wardner sim se prav začudil in zganil, ko sim videl zamorce stražiti bele ljudi. V Wardneru imajo zaprtih še 360, ne vem kaj mislijo ž njimi skoraj gotovo bi jih najrajši kar vse obsodili. V nekem listu iz Spokane, Wash, sim čital, da jih bodo bržkone še nekaj obesili, kar pa skoraj ne morem vrjeti. V Wardneru delajo vse z skabi, bil sim tudi jaz tam štiri dni in videl kako je utekel oni Italijan, o kterem ste gotovo poročali v „G. N.“. Na cesti v Wallace je stal vjetnik, stražil ga je zamorec mirno na puško oprt, pred njim je stražilo tudi par vojakov. Naenkrat vjetnik steče proti mostu. Zamorski vojaki so bili kar preseneteni, toda kmalu so jo kričaje ubrali za beguncem. Ko je begun čul, da ga preganjajo, skočil je v vodo. Nek zamorski vojak je trikrat ustrelil za njim v vodo, nekteri so rekli, da ga je zadel, drugi pa da je vtonil.

Iz Wardnera sim se podal v rudarsko mesto Wallace. Tam je polovico delavcev v rudarski uniji, toda tega nikomur ne povedo. Ako briči, kterega izvohajo da je pri uniji ga takoj šerif odtira v „Bull Pen“. V Canion Creek tudi dela nekaj ljudi pod vojaško stražo. V Frisco rudniku dela kakih 100 skabov in v Standard jih je tudi že blizu 50. Tam okolu je še blizu 300 unijskih rudarjev, kteri čakajo, da se vojaki umaknejo. V angleških listih sim čital, da povsodi agentje love ljudi za delo v rudnikih, toda jaz nobenemu rojaku ne svetujem hoditi v Idaho dokler se vse ne pomiri, ker se je še vedno bati nemirov med unijskimi delavci in skabi. Nek agent je prigual iz Missourija 104 mož za delo v rudniku, pod vojaško stražo so jih peljali v jamo in nihče ni smel do njih. Dva Slovenca brata sta stala na postaji v Gim, ko so izstopili došli skabi. Eden njiju je zašepetal drugemu: „Here is a bunch of fine looking scabs!“ in brat je samo potrdil: „Yes!“ Ali šerif je stal tik za njima in vse čul. Prijel ju je rekoč: „I want you fellows“. Brata se ozreta nazaj in zagledavši šerifa ostermita. Eden je pričel teči, toda šerif je streljal za njim in moral je obstati. Odtirali so ju v Wardner in vtaknili med druge vjetnike. Toraj dragi rojaki ne hodite v Idaho, dokler se vse ne uredi.

V Rossland, B. C., sim prišel 29. junija, kraj je bolj v hribu, ali delo pa dobro napreduje. Pred petimi leti tu še ni bilo nič, sedaj pa mesto šteje že 10.000 prebivalcev. V okolici je več rudnikov in po vsih dela veliko ljudi, v dveh rudnikih dela v vsakim 300 mož; drugi so pa bolj majhni. Ako bode tako napredovalo, bode v petih letih v Rosslandu več nego 20.000 prebivalcev. Kdor zna delati z stroji tukaj vsak čas delo dobi, ker tu vse z stroji delajo. Delo je pod zemljo. Sedaj delamo osem ur na dan, plača je pa $2.50 do $3.50, in v šaftih plačujejo tudi $4. Slovencev tukaj menda ni veliko, ker sim že pet dni tukaj, pa nisem še na nobenega naletel ali čul govoriti slovenski. (Imamo tam par naročnikov ter upamo, da se bodete vsled tega dopisa kmalu seznanili. Ured.)

Ob jednem prosim tudi, da mi pošiljate list zanaprej na tukajšno pošto, ker bode kmalu dva meseca odkar nisim nič izvedel kaj Slovenci počnejo. Angleški časopisi pišejo, da se povsodi pričenjajo štrajki. Želeti je le, da bi se vse prav obrnilo in da bi se z prihodnjim stoletjem pričela za delavce boljša doba. Sploh boljši zaslužek bi morali imeti delavci posebno v nekterih krajih, vsaj vendar človek ne more živeti samo od upanja!

K sklepu mojega lista pozdravljam vse cenjene čitalce „Glas Naroda“, Vam gospod urednik pa želim obilo vspeha.

Frank Kržišnik.

Razmotrivanje pod crto.

8 peta, 13. julija.

Ne bodem Vas, dragi čitalci, nadlegoval z dolgočasnim popisom popotovanja, saj to vsakdo ve kako se potuje in na stotine, na tisoče rojakov je vže potovalo to pot.

Omeniti hočem le vtise in nezgode, ktere so me srečale, ali se pripetile med potjo.

Menim, da ako človek po jednajsttedenskem bolehanju zbere svojih sedem češpelj in se poda na sever, kjer je hladnejši zrak, manj ropotanja in tudi manj sitnosti, kakor pri vsakdanjem pojanju za kruhom. In res vse moje potovanje do sedaj bilo je nekam čudno, nič onega nisem našel, kar sem saj deloma pričakoval, ne vem, ali mi je bolezen pustila nekaj sitnosti, ali bi tudi kak drugi umrljivi bil na mojem mestu tudi siten in nezadovoljen.

Glejte, dragi čitalci, kaj se homo simplex vse ne pripeti. Skoraj mesec dni preje sem prosil glavnega agenta za „prosti listek“ ali pós, obljubil mi ga je, a na dan odhoda seje skazilo. Namesto za sem in tja to je iz New Yorka v Duluth in nazaj, so mi po ‚mistake‘ poslali tiket samo za jedno pot. Ne boš, to je premalo, in hotel sem oba pota imeti „free“; pa zakaj ne, ko vendar toliko rojakov napotim po tej ali drugej železnici? Pogodili smo se, za prva dva do tri dni vzel sem jeden tikuž, druzega mi pošljejo za menoj, zmeneno, gotovo, hajdi na pot z slabim uvodom. S troštom „Ende gut, alles gut“ podal sem se na pot v sredo večer proti Chicagi z Ontario in Western železnico. Sedel sem na železnico nekoliko zadovoljen, da nam noč dež prinese, kterega na iztoku tako letos primanjkuje in res je dobro deževalo, ali dasi sem bil v vlaku pod dobro streho, vendar sem prišel z dežja pod kap, ne faktično, toda v drugem pomenu. Vozil sem se dobre dve uri, kar sede v vlak ne sicer stara, pa tudi ne mlada dama z dvojimi otroci, nevem je bila vdova ali kali, moža ni imela seboj, no pa saj tudi lahko sama z otroci potuje, to ni moj bussines, ali nočni mir je vendar moja stvar. Nisem sicer egoist, ali malo preveč je le bilo. Okolu desete ure prične jo mali zemeljski potovalec, to je malo dete. ubirati in jokalo, kakor bi je na meh drl; ni to špas za človeka, kteri nema otrok in jih ni vajen, ali malo preveč je le bilo. Utolažila ga je mati po poljubkovanju in flašici mleka, no dobro bode. Ali zmotljivi človek, ne delaj računa brez — oštirja, bi rekel, ali pri meni je bilo drugače. Okolu jednajste ure vstopi zakonska dvojica tudi z dvoji otroci; punčika kake štiri leta stara dobro dete, toda malo dete je bilo — bolno in neprestano — jokalo. Od prve žene je otrok utolažen, ne vem ali po mleku iz „flašice“, ali ljubkovanju matere zaspalo, toda jok druzega otroka je prvega zbudil in imeli smo neharmonični duet, eden v sopranu, drugi v altu, vsak v jednem kotu voza. Ta je pa dobra. Potrpeti je potreba in ne pomaga nič, tolažil sem se, da bode kmalu bolje, toda do Suspendenbridge ni bilo nič bolje, in tako sem prestal noč z neharmoničnim jokom, pa zelo nejevoljen le nisem bil in tolažil se: vsaj imajo drugi, ktere je Bog obiskal z srečo otrok, to harmonije vsak dan.

Bolje se mi je godilo proti Chicagi, ko so obe družine vlak ostavile, a pri tem nas je spremljal obilo dež, kar za nas potnike na suhem ni bila smola, pač pa za farmerje v teh krajih, ki so ga že preveč imeli. V Chicago smo dospeli okolu ½10. ure. Druga smola, spat iti ne kaže, po mestu pa še manj na noč, posebno ker je Chicaga še na slabejšem glasu glede varnosti, nego New York. Kaj storiti, kakor ostati na varnem, na kolodvoru. Podam se v restavracijo in dobil za $1.40 slabo večerjo, seveda z steklenico gorkega vina. Zopet egoizem, kaj ne? Toda nikakor ne, ako dam za večerjo $1.40, se tudi kaj spodobi, ne pa le opražene koštrunove kosti. Kdor je na potu mora potrpeti, ali plačati, mastno plačati, pa kosti dobiti, je tudi malo preveč. Dolg čas je bilo, štiri ure čakati, ali minole so! Drdral je vlak med vednim deževjem do opoludne, vozil sem se skozi Wisconsin Central proti Št. Paulu, in dospel ob 4 uri 10 minut v Št. Paul, kjer se sedaj nahajam in čakam ure 11.15, da se odpeljem v Duluth, ali imam saj lepo vreme, v hotelu pa grozen roj šesteronogatih muh. Dopade mi Šent Paul v obče dobro, samo storiti potov, ktere bi v enakej priliki, ne morem iz raznih razlogov, glavni pa je zopet — smola, ker sem v Chicagi pustil kovčeg čakati naravnost v Duluth in se preobleči ne morem, ako pa nisem saj „vnanji“ človek, da bi vsakemu dopadel, namreč saj možkim, za ženske se itak ne zmenim, ker ne le, da so mi leta pobelile lase, in izpadli zobje, imam pri teh okolnostih že mojo „staro“.

Človek je pa tudi čudno božje bitje, ako dobi „free“ tiket in ne gre vse gladko, mu že ni prav, ni mu prav, ako na zapadu preveč dežuje, ko si ga je na iztoku želel, ni mu prav, ako mora par ur čakati in si kaj ogleda, kakor tukaj v Šent Paulu domu vračajoče se vojake ‚oproščevalce‘ Kube iz jarma Španske z godbo na čelu. Toda človek želi veliko spremembe, posebno novinar, kteri komaj čaka, da mu vsaka ura prinese kaj novega, izvanrednega in mislim, da prav tem ljudem ne bode ustreged grobokop, kadar jim naloži 36 centov na krsto, seveda ako božja previdnost dopusti, da umrje na kopnem. Ali nikari se ne jezite ljubi čitalci, ako ni ta spis „fulminanten“, saj slabi, ali saj nepovoljni vtisi vplivajo na suhoparnost pa tudi pasjih dni in nič kaj izvanrednega, od kod toraj vzeti kaj boljšega.

Razne vesti.

Mož jedel svoj palec.

Te dni se je v New Yorku pojavil čuden prizor. Obdan od velike množice radovednežev, je nek nepoznat mož srednje starosti, grizel svoj palec in tudi že precejšni del pojedel. Kri je curkoma tekla ubogemu možu po roki navzdol, ko se je pridrenjal blizu nek policaj. Prašal je očividno blaznega zakaj grize svoj palec. Mož je nato mirno odvrnil, da je dobil od boga povelje vse svoje prste in potem tudi roki pojesti in sedaj pričel izvrševati božjo zapoved. V bolnišnici, kamor so ga odvedli je izpovedal da mu je Mihael Geize ime in da je iz Fordhama doma. Ker je še vedno poskušal gristi palec, privezati so ga morali na postelj. Kakor je bilo videti ni občutil nesrečneš nikakih bolečin.

. . Ako
. . želite

najboljse

zahtevajte

Superior

Stock . . pivo ktero
. . je izvrstno
. . glede čistosti. Naprodaj
. . povsodi.

BOSCH BREWING CO.,

LAKE LINDEN, . . MICH.

Entered as second clas matter at the NEW YORK, N. Y. Post office October 2. 1893

„GLAS NARODA",

List slovenskih delavcev v Ameriki.
Izdajatelj in urednik: Published by
F. SAKSER.
109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko $3.—,
za pol leta $1.50,
Za Evropo za vse leto . . . gld. 7.—,
„ „ „ pol leta . . . . „ 3.50,
„ „ „ četrt leta . . . „ 1.75.
V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

„Glas Naroda" izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA"
(„VOICE OF THE PEOPLE")
Will be isued every Wednesday and Saturday.
Subscription yearly $3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite naslovom:

„Glas Naroda",
109 Greenwich St. New York City.

Trolley štrajk v Brooklynu.

Te dni so služabniki Trolley železnice v Brooklynu pričeli štrajk v dosego višje plače in skrajšanje delavnega časa. Pri brooklynskih Trolley železnicah je nastavljenih blizu 5000 mož, kteri so že večinoma ostavili delo. Policijo so pomnožili za 1000 mož, kteri so na nogah od ranega jutra do pozne noči. Pri konečnih postajah in poslopjih, kjer se izdeluje elektrika, so postavili patrolne vozove, ambulance in policaje na konjih, kteri so imeli dovolj posla, kajti na več krajih so se pripetili razni nemiri in izgredi. Da policija pridno zapira ljudi, kjer ima le količkaj povoda zato, je samoumevno.

Rossiter, predsednik brooklynske „Rapid Transit Co." je zahteval milico, toda proti tej zahtevi je policijski načelnik Devery energično ugovarjal, češ, da policija sama zamore že kar v začetku vse nemire zadušiti. Toda kakor se štrajk sedaj razvija, bodo brškone tudi še milico pozvali nad štrajkarje.

Železnična družba je takoj pri začetku štrajka razglasila po časopisih, da sprejme v službo število motormenov in sprevodnikov. Iz Philadelphije in raznih druzih krajev je došlo na to precejšnje število ljudi, toda veliko manj, nego se je družba nadejala. Občinstvo simpatizira z štrajkarji, kar je razvidno iz tega, da so železnični vozovi večinoma prazni, akoravno vozijo zelo poredkoma in s policijskim spremstvom. Ljudje ostanejo rajše doma ali pa peš opravljajo svoja opravila in le kdor neobhodno mora, se posluži železnice.

Mladostni samomorilec.

Edvard Brenne, 17 let star, bukvovez si je te dni na njegovem domu v New Yorku segel po življenju. Odkar mu je umrl oče, skrbel je on in njegova dva brata za družino. Pred štirinajstimi dnevi je moral Edvard radi bolehnosti svoje delo ostaviti in ta okoliščina mu je ogrenila življenje. Njegova mati je šla v St. Fracis bolnišnico prosit za vsprejem njenega bolnega sina in ko je prišla domov našla mrtvega ležati v kuhinji. Nesrečni fant je dihal v sebe plin.

Tekmec lednega trusta.

Major D. L. Holden je izumil stroj, kteri bode umetni led tako ceno izdeloval, da ne bode cena za tono znašala nad 40 centov. Ako se to izumljenje uresniči in vsa znamenja kažejo nato, da Holden ni preveč obljubil, potem sedanji trgovci z ledom ne bodo več tako visoko letali. Iznajdbo je kupil neki sindikat v Philadelphiji, kteri bode kmalu ustanovil družbo za izdelovanje ledu.

Nemožno prenašati.

Štrajkujoči tkalci svilnatih trakov tvrdke Myhneso v College Pointu poročajo, da je uzrok njihovega štrajkanja ta, ker so jim minolo leto trikrat plačo zmanjšali in sicer slednjikrat od 5 do 15 odstotkov. Sedaj nočejo odnehati dokler jim sedaj stavljene zahteve ne dovolijo. Do štrajka so ljudje delali 23 odstotkov pod navadno plačo in le zato ostavili delo, ker so jim nameravali plačo znižati do 38 odstotkov. Štrajkarji prosijo vse tovariše naj sedaj ne hodijo v College Point delo iskat.

Pastor v zadregi.

Albany, N. Y., 15. julija. S krščansko udanostjo je trpel pastor Julius P. Köhler dušni pastir nemško-evangelske cerkve sv. Trojice, ko so ga z vsim njegovim imetjem postavili na cesto. Vsled sklepa cerkvene občine so pastorju sporočili, naj si kje drugje poišče sreče in župnišče izprazni. Toda pastor ni hotel iti dobrovoljno. Mestni maršal je potem uredil, da more iz hiše in vse ustavljanje ni nič pomagalo. Mirno je gledal pastor ko so njegovo imetje nosili na cesto in pušil iz dolge pipe. Rev. Köhler se je vsled osobnih napadov raz prižnico občanom zameril.

Barvarski štrajk zgubljen.

Štrajk barvarjev pri „Botany Worsted Mills" v Passaic, N. J., je kakor več druzih zgubljen. To je pripisovati pomanjkanju stroge organizacije, deloma pa tudi ker je mestna policija pomagala tovarniškim posestnikom. Prvi dan je policija pustila štrajkarje v miru v jutro druzega dne, pa so policaji vse uhode k tovarni zasedli in samoumevno štrajkarjem niso dovolili se tam ustaviti in skabe od uhoda v tovarno odvračati. Ker je poleg tega ravnateljstvo tovarne prostore štrajkarjev deloma nadomestilo z ljudmi druzih oddelkov je bil štrajk proti večeru druzega dne skoraj končan. Najbolj pomilovanja vredno je to, da so tisti delavci, kteri so najbolj zvezto držali z strajkom, sedaj na cesti, brez kakega upanja še kdaj v dotični tovorni dobiti delo. Ista osoda je zadela število delavcev druzih oddelkov, kteri so se ustavljali prevzeti prostore štrajkarjev v barvariji in so jih radi tega odslovili. Pred štrajkom so z barvarji kaj surovo in neramno ravnali, pitali jih z raznimi primki najnižje vrste pa tudi suvali in počenjali z njimi druge surovosti kakoršne so se godile le ob času suženjstva.

Dečka ustrelil.

Farmer Garret Ratje na Carpenters Lane pri Patersonu, N. J., je ustrelil te dni med kopico dečkov, kteri so se splazili v njegov vrt sadje krast in ustrelil 15letnega John De Younga iz People Parka

Draga stava.

Nek, v opekarni pri Little Ferry poslujoč delavec, čigar ime ni znano, razun da so ga njegovi sodelavci nazivali Tom, je te dni poskušal za malenkostno stavo preplavati Hackensack reko. Ko je priplaval do srede reke pričel se je utapljati in ni ga bilo več na površje. V dveh čolnih je takoj odveslalo več mož iskati nesrečnika, toda trupla niso mogli najti.

Krvava žaloigra.

V Newarku, N. J., se je te dni vršila krvava žaloigra. Mainard Oliver nek zamorec je dvakrat ustrelil na svojo 16 let staro soprogo in jo tako hudo ranil, da po izreku zdravnikov ne more ostati pri življenju. Dvojica je bila še le kratek čas poročena. Zakon je bil zelo nesrečen, ker je Oliver takoj po poroki trpinčil svojo soprogo z ljubosumnostjo in ga je najmanjša okolnost pripravila do brezmejne besnosti. Zadnjikrat sta se pričela pričkati na hodniku pred njihovim stanovanjem. Naenkrat je potegnil Oliver revolver iz žepa in dvakrat ustrelil na soprogo. Prva krogla je prodrla levo lice, druga je zdrobila čeljust in prodrla jezik. Na obupni klic nesrečne žene je hitelo na pomoč več možakov, toda predno so dospeli na kraj zločina je Oliver ubežal.

Premogarji dobe višjo plačo.

Altoona, Pa., 13. julija. Včeraj večer se je končal premogarski štrajk v centralnem okraju. Za ročno delo bodo zvišali plačo na 45 za strojevno dolo pa na 22½ centa. Voznikom in dninarjem bodo zvišali plačo za 10 odstotkov in ako bode cena premoga večja, bodo tudi plačo primerno zvišali. Pogodbo so sklenili za leto dni in 10.000 mož dobi vsled tega sklepa zaslužek.

Zmaga delavcev je posledica njihove izvrstne organizacije. Odkar je pred štirnajstimi dnevi izbruhnil štrajk niso niti jednega funta premoga izkopali. Delavci so se izdržali vsakega nasilstva ter mirno čakali dokler bi bili podjetniki pripravljeni se z njimi pogajati. Slednji teden je edino v Clearfield okraju štrajkalo 9000 mož. Danes pri polovici premogokopov zopet delajo. Pri nekterih jamah še štrajkajo, ker imajo delavci krajevne pritožbe.

Strela ubila.

Strondsbourg, Pa., 13. julija. Velika nevihta je včeraj večer obiskala našo okolico in toča napravila mnogo škode med poljskimi pridelki. Ko je Benjamin Place med nevihto nakladal ajdo z svojim 14letnim sinom Pavlom in Clayton Placem, je udarila strela v voz, ubila Pavla Place, konje in psa ostale dve osobe pa poškodovala. Tudi v George Dutzmanovo hišo je udarila strela, napravila pa ni veliko škode. V Milford in Pike countyju je istotako toča hudo pobila.

Proti tobačnem trustu.

Cincinnati, O., 15. julija. Narodna zveza tobačnih delavcev je sklenila energično postopati proti tobačnem trustu. Najpred se bode lotila neke tukajšne tovarne, ktera je na krivični način trdila, da ne spada k trustu, toda zveza ima sedaj dokaze v rokah. Glede omenjene zadeve bodo na organizirane delavce razposlali 500.000 okrožnic.

Ima preveč dela.

Washington, 15. julija. Zvezni pravdnik v Moscow je glavnemu zveznemu pravdniku brzojavil, da sam ne more zmagati dela pri pravdi proti 400 rudarji iz Cour d'Alene okraja. Dalje prosi pooblastila, da sme najeti pomočnikov, kteri mu bodo pri bodoči pravdi pomagali.

Brezdimne lokomotive.

Wilmington, Del., 15. julija. Kapitalisti iz New Yorka, Philadelphije, Bostona in Washingtona so v Doveru dobili privilegij za Locomotive Smoke Preventing Co. z 6 milijonov dolarjev kapitala. Družba je posebno pooblaščena pridobivati in vporabljati patente, kteri varujejo iznajdbe, da se pri lokomotivah dim od premoga izgubi in kurilna moč premoga bolje izgrabi. Družba bode imela svoje pisarne v New Yorku, Washingtonu in Doveru.

Smrt vsled obupnosti.

Toronto, Ont., 15. julija. Vsled pomanjkanja in obupnosti je krojač W. Weiss, kteri je iz New Yorka prišel sem, v valovih jezera storil konec svojemu življenju. Upal je pri tukajšni tvrdki T. Caton & Co. dobiti delo, toda tovarna je bila vsled štrajka zaprta. Brez prijateljev in zapuščen ni mogel prenašati bede življenja in v obupnosti iskal smrt,

Svidenje čez 66 let.

Chicago, 15. julija. Po naključju sta se po 66 letni ločitvi sešla Nathan Brauch najstarejši zamorec v Evanstonu in njegov brat Mee iz Macona, Ga. Videla sta se slednji pot na trgu sužnjev na nekem nasadu v Chesterfield countyju, države Virginia, ko so ju prodali dvema raznima gospodarjema.

Zvišali plačo.

Chicago, 15. julija. Pri zborovanju med uradniki American Tin Plate Co. in odborom delavske unije so se pogodili plačo 30.000 delavcev pri amerikan. valjavnicah za 15 odstotkov zvišati. Delavci so več zahtevali in zastopniki kapitalistov so hoteli manj dovoliti, in po 14 dni trajajočem pogajanju so se zjedinili, kakor omenjeno.

Obravnava proti trustu.

Jefferson, City, Mo., 15. julija. Glavni pravdnik Crow je bil vspešen pri svoji obravnavi proti tobačnem trustu v kteri je zahtepal da se požene iz države. Tehnične ugovore zatoženih je višje sodišče ovrglo in trust se mora izraziti, kaj zamore navesti v svojo obrambo. Obravnava je naprjena proti „Continental Tobacco Co."

Pripravljen na smrt.

Wishita, Kans., 14. julija. Viljem Grings, neki polindijanec Chocktaw roda je prostovoljno prišel iz Cube nazaj, da prejme smrtno kazen z ustreljenjem. Radi umora nekega indijanskega uradnika je bil pred dvema letoma k smrti obsojen, potem pa do izvršitve obsodbe izpuščen. Čas obsodbe je sedaj prišel in zvest svoji obljubi se je obsojenec izročil rabeljnom.

Pri rodu Chcktaw Indijancev je stara navada, da k smrti obsojenega rojaka puste prosto okolu hoditi, dokler napoči dan obsodbe. Obsojenec samo obljubi da pride ob določenem času. Še nikdar ni kak Chocktaw Indijanec prelomil svoje obljube.

Po obsodbi je Grings hodil po vsej deželi in pri vzbruh špansko-ameriške vojske šel na Kubo, kjer se je v vrstah domačih vojakov bojeval proti Španci. Pozneje se je oženil s zalo senorito in se naselil v novi deželi. Pred kratkem je dobil poročilo naj se povrne nazaj ker se je približal čas obsodbe. Lahko bi bil strašni opomin prezrl, toda Chocktaw Indijanec nikdar ne prelomi svoje besede. Grings se je poslovil od svoje žene in tudi pravočasno tu dospel. V selu Alikchi v indijanskim teritoriju se bode oglasil k obsodbi. Ne na vešalah, ampak z ustreljenjem ga bodo njegovi rojaki poslali v lovske gaje večnosti, kajti smrt z vrvijo je presramotna za vrlega Chocktawca.

Branil svojega otroka.

Frankfort, Ky., 15. julija. Mestne oblasti imajo velike težave pri izvrševanju uredbe proti razširjanju nalezljivih koz. Coucilman Tomaž Griffinov otrok je zbolel za kozami, kterega bi bil moral vsled zdravstvene uredbe oddati v bolnišnico. Griffin se je v svoji hiši zabarikadiral in z nabito puško odpodil vsacega kdor se je bližal stanovanju. Tretji dan pa mu je upadel pogum, udal se je uredbi in sam spremil otroka v bolnišnico.

Nočejo dovoljenja.

Wardner, Idaho, 15. julija. Standard Oil Co. potrebuje najmanj 1200 tesarjev in druzih rokodelcev, kteri bi njihove topilnice in druge naprave pri Bunker Hillu zopet zgradili in popravili. Toda do sedaj ni bilo mogoče več nego tretji del tega števila dobiti, kajti ljudje se odločno upirajo za od general Merriama predpisano delavsko dovoljenje prositi, ker bi s tem spričevali, da niso unijski delavci in da z skabi in briči zvezne vlade simpatizirajo. Večina z lažnivimi obljubami sem zvabljenih rokodelcev je zopet odišla.

Kobilice prikazale.

Minneapolis, Minn., 15. julija. Iz Dulutha se brzojavlja, da so delavci od žetve prinesli vest, da so se v Rolla, S. Dak. in okolici prikazale množine kobilic.

Kako se kaj pridobi.

Lincoln, Neb., 15. julija. Nek mož kteri dela pri kapitolu se je te dni slučajno naslonil na jednega velikanskih stebrov, kteri nosijo glavno težo iztočnega ozidja pri kapitolu. Steber se je zlomil in pokazalo se je, da je bil od lesa in kakor železo pobarvan. Pred desitimi leti se je ozidje nekoliko upognilo in spoznali so potrebnim isto z osmimi stebri podpreti. Podjetnik, kteri je takrat postavil goljufive stebre zaslužil je pri tem lep denar in je sedaj član legislature.

Linčarski poskusi.

Charleston, S. C., 15. julija. Šerif Walton iz Cabell countyja je prosil za vojaško pomoč, ker linčarji prete naskočiti jetnišnico v Huntingtonu. Governer mu je telegrafično naročil, naj najame pomožnih šerifov in še le v hujši sili zahteva da se mu pošlje milica. V ječi v Huntingtonu je zaprt drzni hudodelec Elias Hatfield, kteri je umoril Doe Ellisa.

Geneva, O., 15. julija. Ko je včeraj šerif pripeljal zamorca Albert Broxtona iz Erie, Pa., kjer je bil zaprt, je ljudska množica poskušala se vjetnika polastiti. Uradniku se je vendar posrečilo z vjetnikom uiti v Jefferson. Broxton je obdolžen oskrunjenja šest let stare zamorske deklice Jessie Gordon, kar pa trdovratno taji.

Washington, D. C., 15. julija. Včeraj večer so trije možje poskušali naskočiti okrajno jetnišnico v Alexandriji da bi linčali starega zamorca Viljem Dodsona. Velika množica ljudstva je odobrovala poskus sploh pa se mirno zadržala. Jetniški ključar, njegova žena in trije prijatelji so streljali na napadovalce, kteri so se morali čez nekaj časa umakniti. 80 let stari Dodson je bil v groznem strahu, ter neprenehoma molil. Starec je obdolžen pregrešnega napada na neko žensko.

Linčanje v ječi.

Gainesville, Ga., 15. julija. V tukajšni ječi se je danes rano zjutraj izvršil linčarski umor. Šimen Smith, nek farmer iz Habershaw countyja, kteri je bil radi umora nekega kupčijskega potovalca že nekaj mesecev v tukajšnem zaporu, je bil v njegovi celici ustreljen.

Linčarji so prekanili šerifa Mundyja, kteri je v ječi stražil. Kmalu po polunoči je trkal nek mož na jetniška vrata, rekel da je šerif iz sosednega okraja in da je pripeljal vjetnika. Mundy nič slabega slutivši, je odprl vrata. Vstopil je dozdevni šerif z svojim vjetnikom, kteri je imel navidezno zvezani roki. Njima je sledilo takoj za petami 8 do 10 oboroženih, kteri so bili v temnem ozadju skriti. Presenečeneni šerif je videl več puških cevi preteče obrnjenih proti sebi, ter spoznal, da so ga prekanili. Vodja linčarjev je zahteval ključe, ktere mu je šerif tudi izročil, ker ustavljanje itak ne bilo nič pomagalo. Kmalu potem se je razlegal pok strelov po jetnišnici in od šest krogelj zadet se je zvrnil Smith v svoji celici mrtev na tla. Linčarski morilci so neovirano odšli.

Še dva linčarska umora.

Houston, Tex., 15. julija. Včeraj je ljudstvo linčalo dva zamorca. Jeden zločincev je neko češko ženo oskrunil in potem umoril. Njegovi preganjalci so ga ustrelili na begu ne dalječ od Gileada. Druzega pa, kteri je umoril nekega belopoltnega dečka po imenu Lemuel Sharp, da bi se polastil njegove puške, so obesili na neko drevo blizu Jole v Grimes countyju.

Posledice povodnji.

Austin, Tex., 15. julija. Vsi zdravniki so prepričani, da v poplavljenih krajih morajo vzbruhniti nalezljive bolezni ako nemudoma ne izdajo energične uredbe in deželo razkužijo. Sedaj je smrad gnijočih živalskih trupel tako velik, da belopoltnim ni moč več prestajati in se zato umakujejo iz nižav na višje kraje, kjer je zrak nekoliko boljši.

Vse železnice so promet zopet vpeljale, dela pa še več tisoč mož pri popravljanju železničnih črt. Popravljanje bode stalo skupno kakih 5 milijonov dolarjev. Do sedaj so mislili, da so le oni okraji v dolinah in ob rekah veliko škodo trpeli, danes pa so tudi višje ležeči okraji prosili podpore. Governer ne ve, ako mu bodo sredstva dopuščala tudi slednjim pomagati. Nakupili so velike množine semena takih zelišč, ktera se lahko tudi v jeseni sade, in jih razposlali potrebnim farmerjem, da zamorejo z sejanjem nemudoma pričeti. M. K. & T. je brezplačno prevzela transport milodarov iz Kansas Cityja.

Listek.

Zajutrek.

(Prosto po nemškem.)

„Tako gospoda moja! Prosim nič se ne obotavljajte, kar jejte in pijte, koliko Vam drago; silili nimam navade! Pri meni tega ni!" pravi veletržec Fidler, ozrši so po obleženi mizi, katero je pripravil sotrgovcem in svojim uradnikom v spomin, da je pred dvajsetimi leti vstanovil svojo tovarno.

Veletržec Fidler je sedaj pri petdesetih letih star, velik in širokopleč, kratkega vratu, širokega lica, golobrad in plešast, tje do tilnika. Lice se mu kar sneje; rudeče pikčasti obraz opominja na fasado žive vinske kleti. Velika in tolsta spodnja ustnica tudi ne taji, da ni navajen na druge sladkarije. Male sive oči mežikajo veselo izpod čela, ko vidi gospode goste prikimovaje posedati in svoje stole premikati. Kmalu je imel vsakdo svojo servijeto pod brado in noži in vilice so zaropotali po krožnikih.

Fidler je postregel vsakemu po okusu. Takoj so bile ribe poleg praške krače, kavijar poleg mrzle srne in fazana. Prav imenitno pa so štrlele na vsakem prostoru blesteče butilke z dragim šampanjcem iznad mize kakor zvoniki iznad nizkih niš. Sredi mize poleg stojala za ovočje stala sta dva lednjaka, iz katerih so v nereda kukale pozlačene glave še nekaterih steklenic.

Gospodarju je postalo v sobi pretemno. Imela je soba ta jedno okno v kotu je dopuščala razgled na mal vrt. Za vrtom stoji tovarna, pokrita z rudečo opeko, ki je pa že precej začrnela, kakor bi se bila prekajala v dimniku. Zrak v meglenem pozimskem času tudi ni tako čist kakor sicer. Tovarne poslopje je delalo senco sem v sobo.

Veletržec Fidler zavrti petelina na roglastem svečniku, ki je visel nad mizo. Iz steklenih bučnic zažari električna luč in prijazno obseva goste. Sedaj prične se šele pravi glasno razgovarjanje in družbi se vidi, da je dobre volje. Da, tudi starešine trgovcev, katerim se vidi resnost iz osivelih obrazov počno se živahno razgovarjati.

Le na jednem koncu mize pogovarjajo se tiho in nekako oprezno. Tu sedé Fidlerjevi inženerji. Med dva starejša moža, ki se ozirata nekako ravnodušno, kakor imajo navado mnogi izobraženejši ljudje, kateri kljub svoji izobražbi žive med priprostim ljudstvom, vsede se mlad mož srednje velikosti in koravega lica. Iz očij mu odseva mladeniški ogenj in žilavost. Široko čveterooglato čelo slika nam krepostno dušo. Kretanje njegovo ni posebno ročno, a vendar varno. Ne govori skoraj nič, a pazno se ozira okrog sebe. Ko sta njegova soseda hvalila obedno opravo oglasi se on rekši zaničljivo: „Brez okusa! Kdor obeša v obednico kot olepšavo, ima pač malo umetniškega okusa. Obednica bi sicer ne bila slaba, ali te z vrčki in bokali poslikane deske tam po kotih in po stenah pokvarijo imenitno delo".

Govoril je precej glasno. Bližnja okolica ga je razumela. Starejša moža ob njegovi strani zreta v zadregi na krožnike. Zdi se jima, da sta odgovorna za besede svojega mlajšega tovariša.

Fidler je tudi čul inženerjeve besede, a ga vsaj navidez niso vznemirile. Rekel je: „A veste gospod Šolc, prvo je vendar, da imamo kaj obesiti ali postaviti kam. Kaj pomaga ves dober okus, ako je mošnja prazna, da se ne more po hitro menjajočem se okusu vse urediti? — No, in poglejte dokler si človek pripravlja brezskrbno življenje, takrat nima časa misliti na okus".

Potoči še ostanek vina, iz kupice preko širokega jezika, ktérega pomoli iz ust v usta in se obliže na široko ter dalje govori zaupno prav po domače, kakor zmiraj kadar je v druščini svojih uradnikov ali pa svojih prijateljev pri vinu.

„Bože, ko sem bil tako mlad, kakor Vi sedaj, sem sanjaril o vsakovrstnih stvareh. Ali kakor sem rekel, to je le malo časa, potem pa se prične: denar služiti! To je vendar vse! Kaj me briga politika in

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNIČ, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTCE;
I. tajnik: IVAN GOVŽE, Box 105;
II. „ ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj.: MATIJA AGNIČ, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠIRN, Box 286;
JOSIP MANTEL;
vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co. Minn.

Društvo sv. Jožefa št. 12, Pittsburg, Pa., želi pristopiti k J. K. J. Udje so sledeči: Arh Janez, Božič Karol, Derganc Ignacij, Derganc Karol, Drah Janez, Gorišek Jožef, Germ Janez, Gorenc Jakob, Gazvoda Jožef, Golob Franc, Knez Jakob, Koščak Jožef, Kikel Jožef, Jesih Franc, Mihelčič Anton, Nemanič Anton, Povše Janez, Potočar Franc, Strniša Dominik, Skabec Andrej, Škrabec Franc, Saje Franc, Štefančič Andrej, Štefančič Jakob, Vovk Ferdinand. Društvo šteje 25 udov. Sprejeto v J. K. J. 15. julija 1899.

Ivan Govže, tajnik.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

lepe umetnosti? Sploh pa — bolj resno — politika je le za prepir in jaz se ne prepiram rad.... No, natočite! Steklenice moramo izprazniti!

Vsi pritrčijo s kozarci. Oba starejša moža poleg mladega inženerja nasmihala sta se pomembno veletržčevim besedam. Šolc hoče na te besede resno odgovarjati, a predno je pričel, potrka jeden starejših gospodov na kupico in vstane da govori napitnico. Govornik poveličuje Fidlerja kot moža prakse. Fidler je izvrsten podjetnik in uzor. On pripada k peščici onih mož, ki se je po svoji moči povspela. Akoravno se ne briga za politične in umetnostne novosti, se mu vendar mora priznati, da je vsakomu dober vzgled. Brigal se je le za svoje podjetje in to mu je pripomoglo do veletržtva. On je glavar svojih delavcev, za katere zvesto in po očetovski skrbi in jim daje vedno zaslužka. Sploh on je kreposten takoimenavani boljši človek. Zato naj živi! Živijo! Živijo! Zopet živijo!“

Možje vstajejo in sili jo s kupicami v rokah k Fidlerju.

Mej tem je bila miza pospravljena. Dve služkinji sta odnesli vse posodje in ostale jedi. Le stojalo s sadjem, vinske steklenice in kupice ostale so še na mizi. Gospodar pristavi pušilno mizo in reče: „Po obedu diši nekoliko — poplahe“. Gostje se vstopijo v neke gruče, prižgo smodke in pričnó razgovarjati o ceni preje in premoga. Dva starejša gospoda se prepirata, ali je uležano ali tovorno pivo bolje. Sivi oblaki začno krožiti okrog statuet in okrog luči. Obrazi gostov postajajo le še bolj temno žareče, kakor so bili po obedu.

Inžener Šolc obstal je na strani in strmel pred sebe. Ozré se na veliko tovarno, ktero je Fidler baje s svojo močjo ustvaril in domislil se je na množico rok. ki jo je sezidala. V tovarni zazvoni poldne. Izstradani in vsled zgodnje revščine zanemarjeni otroci so prinesli očetom v tovarno kosilo. Žene so kar dirom prisopihale in komaj čakale, da mož pojé zadnji grižljej in zopet beže domu k svojim otrokom, katere so pustile brez varuha. Mnogo jih je pohabljenih in slabotnih.

Šolc se obrne k starejšim inženirjem ki sta ostala za njim: „Treba bi se bilo tudi delavcev spomniti z kako besedico!“

Oba pomajala z ramama, jeden reče: „Zakaj pa? Čuli ste ravno, da si je gospod Fidler z svojo marljivostjo pridobil bogatstvo in tako postal boljši človek. Poglejte na te ljudi zunaj! Ti vendar niso podobni boljšim ljudem! Ako hočete kaj reči.... Saj veste kaj se je zgodilo z našim tovarišem Renarjem ki je bil zaradi lahkomišljene besede odpuščen. Ta strada sedaj že osem mesecev. Ako hočete njegovo usodo....“

Šolc pogleda preko dvorišča. Zazdelo se mu je, da so delavci le vendar celo umazani in sklene postati „boljši“ človek.

Drobnosti.

Umor v prisilni delavnici. Dne 27. junija ob ½7. uri zlutraj zgodil se je v ljubljanski prisilni delavnici umor. Ko so zjutraj prisiljenci odhajali od maše, ktera se je brala v kapelici prisilne delavnice, zabodel je prisiljenec Janez Celikar z nožem Ivana Gregoruttija. Sunil ga je v desno stran trebuha, tako da je čez pol ure potem umrl. Kaj je Celikarja napotilo, da je storil zločin, še ni znano; on sam baje trdi, da je Gregoruttija zaklal zaradi tega, ker ga je ta psoval. Celikarja so prijeli in zaprli v posebno celico. Kakor vse kaže, je bil umor dogovorjen, in je imel Celikar še kompanjona, nekega laškega prisiljenca Karola Appolonia, kterega so tudi prijeli in zaprli. Appolonio je baje Celikarja našuntal, da je umoril Gregoruttija.

* * *

Nesreče. Osemletni Alojzij Pipar pri sv. Mavru v trebanjskem okraju je dne 26. junija na paši ponesrečil. Fant si je vrv, na kteri je bila krava, ki jo je pasel, privezal okrog pasa. Krava se je splašila in vlekla dečka kacih 600 korakov za seboj. Alojzij Pipar je bil tako močno poškodovan, da je še tisti dan umrl.

* * *

Nesreča. Terezija Krivic iz Zgornjih Jarš je 22. junija pustila svoja po pet in tri leta stara otroka sama na vrtu. Otroka stá padla v mlinski jarek, ki je poleg vrta, in sta v njem utonila.

* * *

Nesreča. V Bistri je ponesrečila triletna hčerka žagarja Urbasa. Dekletce je sedelo na ognjišču, kjer se ji je vnela obleka. Zadobilo je take opekline, da je kmalu potem umrlo.

* * *

Najdene starine. Pri kopanju temelja za novo župnišče v Mengšu našli so raznih rimskih starin, med drugimi več prstanov in uhanov.

* * *

Zrakoplovec Merighi — samomorilec? Pred par meseci je bil zrakoplovec Merighi s svojim balonom v Ljubljani, ter se je na biciklišskem dirkališču dvignil v zrak. V ponedeljek 26. junija popoldne se je v Gradcu dvignil z novim balonom, kterega je napolnil s plinom. V velikanski višini pa je balon počil ter padal spočetka počasi, končno pa z največjo hitrostjo na tla. Merighi je skočil okoli 15 do 20 m nad zemljo iz koša ter si pri padcu zlomil desno in si zvil levo nogo. Obležal je nezavesten. Kmetje, ki so delali na polju, so bežali na vsé strani in šele slučajno mimodošli zdravnik dr. Sabin je prišel zrakoplavcu na pomoč. Merighi bo okreval. Trdi se, da se je hotel sam ubiti.

* * *

Brat morilca cesarice tudi morilec. Brata Luccheni ja, morilca avstr. cesarice so v Dandorfu zaprli ter pripeljali v ječo v Metzu, ker je menda na Francoskem in Luksenburškem umoril več ljudij. Tudi ta Luccheni je anarhist.

* * *

Rast človeških las. Neki opazovalec je meril, koliko zrastejo človeši lasje v enem dnevu, in prepričal se je, da je rast las v različnih starostij človeka različna. Od 11. do 16. leta zrastejo lasje povprečno v enem mesecu za 12.5 milimetra: od 20. do 24. leta pa 15 milimetrov v mesecu. Človeku 60 let pa zrastejo lasje v mesecu samo za 11 milimetrov. Nadalje je dognal opazovalec, da strižénje rast las nikakor ne pospešuje, britje pa da jo celo oslabi. Omeniti je še, da so lasje na glavi in v bradi povsem različni in se ne dajo med seboj primerjati.

* * *

Učenec umoril učitelja. „Sibirskaja Žizn“ javlja, da je v Permu, v ruskem obraju ob Uralu, 14letni realec Konstantin Podbjelskij przd kratkim zabodel svojega učitelja, drja. Dsintersa. Podbjelskij pravi, da je učitelja zato umoril, ker mu je dal v spričevalo slab red.

* * *

16 let spi v Parizu neka MargueriteBeyenval. Zaspala je, ko je bila stara 19 let in od tega spi neprenehoma. Hranijo jo njeni sorodniki s tem, da vlivajo, vanjo mleko, juho, vino in razne ekstrakte. Njeni stariši so bili sila nervozni in pijači udani. Dekle je normalno razvito.

* * *

Tragedija v rodbini. V Stolnem Belegradu je poslal pred kratkem železniški delavec Jambor svojo ženo od doma; mej tem pa je umoril svojih pet otrok ter usmrtil tudi samega sebe. Jambor je izvel ta grozni čin v blaznosti.

* * *

Vojska in šola. Država da v obeh državnih polovicah za ljudske šole 57 milijonov gld., za vojsko in mornarico pa 101½ milijonov na leto. Ako se pomisli, koliko delavnih moči ostane radi vojaščine neporabljenih, koliko denarja ostane vsled tega nezasluženega, in ako se nadalje pomisli, da povzroča naraščanje. drž. dolgov največ vojna, potem lahko rečemo, da Avstrijo velja vojaštvo vsaj desetkrat toliko kolikor veljajo šole.

* * *

Lakota na Ruskem. Iz Petrograda poročajo, da se na Ruskem lakota čim dalje bolj razširja. Vzrok temu je nenavadna suša in pa kobilice, katerih je tako veliko, da je moralo prihiteti vojaštvo na pomoč, da so jih uničevali. Najbolj prizadeta je transkaspiška pokrajina ker vlada tudi v sosedni perzijski pokrajini Korasan lakota in ni mogoče od te strani ničesar uvažati.

* * *

16 roparjev obešenih. Turški časopisi poročajo, da je bilo pred kratkem v Elassoni v jednem dnevu obešenih šestnajst grških roparjev. Obesili so jih na javnem prostoru in je imelo občinstvo grozno zabavo brezplačno.

* * *

Kakor živi Luccheni. — Težki zločin ga je spravil v kaznilnico v Genevi, kjer se sedaj postopa ž njim kakor z drugimi kaznenci. Prve 3 mesece je bil osamljen v celici ter je moral delati tam, kar se mu je dalo; v dotiko z drugimi kaznenci ni prišel. Sedaj ga porabljajo za knjigoveške posle, ker v teh je izurjen. Ako neče delati, kar se mu odloči, tedaj ga kaznujejo s postom. Duhovnik in zdravnik ga smeta obiskati vsaki hip, kakor tudi predsedniki raznih društev, ki se zanimajo za kaznence, ali govoriti ž njim smeta samo duhovnik in zdravnik. Luccheni je miren ter se je sprijaznil s svojim položajem; drži se torej tistih besed, ktere je rekel v prvih dneh guvernerju: Jaz gospod ravnatelj, Vam ne bom napravljal mnogo skrbij.

* * *

Huda obsodba. V Nizzi je tamošnjo sodišče odsodilo italijanskega generala Gilette na 5 let v ječo, na globo 5000 frankov ter na povrnitev sodnijskih troškov.

Smesnice.

Pred sodnijo. Sodnik: „Kako dolgo ste pa že brez posla?“ — Postopač: „Dne 4. julija je bilo ravno 25 let.

V šoli. Učitelj: „He, Rudl, dal ti bodem nalogo. Recimo, tvoj oče je dolžan peku 16, krojaču 20, čevljarju 10 in mesarju 20 dolarjev, koliko to znese? — Učenec: „Štiri tožbe.“

Mala ribarica. „Motite me gospod doktor in mama bode huda, ako praznih rok domu pridem.“ — „Oj, oj?“ — „Da, ko sem šla na lov mi je rekla: Glej, da vendar karp prime!“

Otroška logika. Mali Anže: „Mati, sedaj pa verujem, da ljubezen ljudi oslepi!“ — Mati: „Nemni dečko, o tem ne razumeš ti nič!“ — Anže: „Vendar mati, stric je vedno svojo ženo rad imel, in zadnjič je rekel očetu, da jo ne more več videti.“

Današnji posli. „Vi, Malika, kadar imamo obisk, blagovolite potrkati na vrata, predno vstopite!“ — „Prav dobro, gospa, in jaz pričakujem pri mojem obisku od Vas isto.“

Še boljše. A.: „Čuti bi morali tenorista našega zbora, ta Vam tako visoko poje, da ga zamorete le z galerije čuti.“ — B.: „To še ni nič, naš basist pa tako globoko poje, da morate iti v klet, ako ga hočete čuti!“

Krivo sumničenje. „Vi Boštjan, teh par tednov kar ste pri meni v službi, opazujem, da se mi smodke zelo zmanjšujejo na številu, menim, da z menoj v kompaniji pušite?“ — „Nikakor mi ni potreba, gospod Smrdu, prihranil sem si pri prejšnjem gospodu tri škatlje.“

Trda butica. Sodnik: „Kedaj ste bili rojeni?“ — Hribovec: „Na petek je bilo!“ — Sodnik: „Kteri čas?“ — Hribovec: „Tako nekako o binkoštih!“ — Sodnik: „Ktero leto?“ — Hribovec: „Takrat ko so mesarja ubili!“ — Sodnik (nejevoljen): „Imate li pri sebi krstni list?“ — Hribovec: „Da!“ — Sodnik: „Torej dajte ga sem!“ — Hribovec (izroči polo papirja): „To je!“ — Sodnik: „Ali k vragu, to je krstni list Vašega štiri leta starega sina!“ — Hribovec: „Druzega nemam, ker oni župnik, ki me je krstil ne živi več!“

V restavraciji. Gost: „Natakar, to vendar ni telečja pečenka, to je kos stare krave!“ — Natakar: „To je telečja pečenka.“ — Gost: „Potem je pa morala krava že prav otročja postati.“

Privaškem brivcu. Tujec: „Ljudje, kteri se pri Vas puste briti, so vsi pijani!“ — Brivec: „De, veste, preje na korajžo pijó!“

Tudi dokaz. Gospod: „Vi želite mojo hčer v zakon in pravite, da ste častnik, ali vedno v civilnej obleki. Kako mi morete dokazati, da ste častnik?“ — Snubilec: „Z mojimi obilnimi dolgovi.“

V volilni borbi: Glavni urednik: „Ali ste že napisali članek o kandidatu nasprotne stranke? Toraj čitajte ga!“ — Članker (čita): „Kandidat je največji lopov današnjega stoletja...“ — Glavni urednik: „Huje, ostreje, ljubi moj! To so samo prazne fraze!“

Moderno. Gospa (dvema prosjakoma): „Kaj? Sedaj mi že tovariša pripeljete? Toraj bodete paroma beračila?“ — Prosjak: „Ali gospa, kaj mislite od mene? Temu gospodu sem prodal mojo kupčijo, ker se mislim podati v pokoj in sedaj ga vodim k mojim navadnim dobrotnikom“.

Na lovu. Gojzdar: „Ne streljajte, to so samo srne!“ — Nedeljski lovec (ko je že trikrat ustrelil): „Nič ne dé, saj tako nič ne zadenem“.

☛ Slovenci! Ako pošiljate denar v staro domovino, želite koga sem dobiti, ali potujete domu, obrnite se na F. Sakser & Co.

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR FACTORY 1323 2nd Ave. v New Yorku, ktera kljubu povišanju davka in podraženju tobaka ostane pri prejšnjej ceni. Ne daje sicer več kuponov v škatljo, a vendar kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevožnje stroške plačam sam. Blago se pošilja proti pošiljatvi gotovega denarja na: F. A. DUSCHEK 1323 2nd Ave., ali „GLAS NARODU“ v New York.

Kje je?

MIHAEL BREGAR. Bil je poprej v Butland, Ill. Kdor vé za njegov naslov naj izvoli istega naznaniti njegovemu bratu Alojziju Bregar, Forest City, Pa.

Kje je?

MARIJA MAROLT, doma iz Velikih Lašč. Prišla je v Ameriko pred dvema mesecema. Za njen naslov bi rada zvedela njena rojakinja Ana Brodnik, 3 Juniatta Street, Cleveland, Ohio.

Kje je?

JOŽEF FRANKO, doma iz Jelše, župnija Št. Jernej na Dolenjskem, pred osmimi leti je šel v južno Ameriko v Brazilijo, potem nisem o njem nič čul do pred štirimi meseci, pred 4 meseci je bil v Washingtonu pri avstrijskem poslanstvu, a od tedaj nič ne vem o njem. Ako kdo rojakov kaj vé o njem, naj blagovoli to naznaniti njegovemu bratu Frank Franko, Box 124 Blocton, Ala. (k. jl.)

Kje je?

ŠTEFAN FINK, doma iz Sel pri Dragatušu, v Ameriki je že vdrugič, pred petimi leti je imel saloon na Biwabiku, Minn. Njegov naslov bi rad zvedel: Mike Perušič, Black Diamond, Wash. (30. ag.)

Kje je?

JANEZ ZEVNIK, doma iz Brega, župnije Šmartno pri Kranju; rad bi mu naznanil žalostno novico o smrti dveh sestra, in to o mojej umrlej soprogi Margareti in v stari domovini umrlej Mariji. Ako kdo rojakov vé za naslov gorej imenovanega je naprošen, da ga blagovoli naznaniti: Bartol Jerala, Jardine, Park Co., Mont., ali „Glas Narodu“. (31. lj.)

NAZNANILO.

Rojakom naznanjam, da imam veliko zalogo **povestnih, poučnih in šaljivih**

KNJIG,

krasno **vezanih molitvenikov** razne velikosti. Moj cenik knjig pošljem vsakomu brezplačno kdor mi zanj piše. Dalje pošiljam tudi skrinje za čas ko duhoven obišče bolnika z sv. zakramenti za umirajoče, to je vse pripravno, 2 svečnika, sveči, sv. razpelo itd., to je vse v lepo z baržunom prevlečenej škatlji spravljeno, prejšnja cena je bila $6, a sedaj jo dam za $4.25, samo da svoje stroške dobim. Knjige pošiljam poštnine prosto, ako se mi denar naprej pošlje, za mala naročila se mi lahko pošljejo štempsi. Podobice za v molitvenike pošiljam brezplačno, samo za 2 centa štemps naj se mi dopošlje. Kdor si 10 povestnih knjig ob enem naroči, dobi eno povrh.

Z spoštovanjem

MATH. POGORELC,
920 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Francoska parobrodna družba

Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS ŠVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odpljujejo vsako soboto ob 10. uri dopoludne iz pristanišča štv. 42 North River, ob Morton Street:

La Bretagne	„ 22.	julija.
La Gasgogne	„ 29.	„
La Touraine	5.	avg.
La Champagne	12.	„
La Bretagne	19.	„
La Normandie	26.	„
La Touraine	2.	sept.
La Champagne	9.	„
La Gascogne	16.	„
La Bretagne	23.	„
La Touraine	30.	„

Prvi razred kajite do Havre veljajo $55 in višje.

Glavna agencija za Zjed. države in Canado: 32 BROADWAY, NEW YORK.

Slovenska babica

V CALUMETU, MICHIGAN.

Podpisana se priporočam Slovenkam v Calumetu, Mich., in okolici, **kot skušena babica**, ktera ima že večletno skušnjo in mnogo dobrih spričeval; v Ameriko sem prišla pred par meseci in ker nisem tukaj znana, zato se slovenskim ženam tem potom priporočam, obetajoč jim najboljšo postrežbo in vestno ravnanje. Pokliče se me lahko vsako uro. (8. jl.)

Marija Starašinic,
207 – 8th St., Calumet, Mich.

Listnica uredništva.

Rojakom odpošljemo sedaj za $40.95 100 gld. avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

Franku! Naslov novega amerikanskega mesečnika je: „Narodna Beseda“, 1029 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Vina na prodaj.

Dobra rudeča in črna vina po 40 do 55 centov galona s posodo vred.
Dobra bela vina po 55 do 65 centov galona s posodo vred.
Z naročilom naj vsakdo pošlje tudi novce ali Money Order.

NIK. RADOVICH,
702 Vermont Street.,
San Francisco, Cal.

KNJIGE,

ktere imamo v naši zalogi in jih odpošljemo poštnine prosto, ako se nam znesek naprej pošlje:

Molitvene knjige:

Sveta nebesa, zlata obreza, $1.
„ „ v usnje vezane, 70 ct.
Rafael, zlata obreza, $1.
„ v usnje vezane, 80 ct.
Kruh nebeški, zlata obreza, $1.20
„ „ v usnje vezane, 90 ct.
Jezus na križu, zlata obreza, $1.
„ „ „ v usnj. vezana, 80 ct.
Presveto srce Jezusovo, zl. obr., $1.10
„ „ „ v usnje vez., 90 ct.
Zvonček nebeški, zlata obreza, 80 ct.
„ „ v usnje vez., 55. ct.
Kruh angeljski, v usnje vez., 65 ct.
„ „ v platno vez., 42 ct.
Spomin na Jezusa, zlata obr., 98 ct.
„ „ „ v usnje vez., 55 ct.
Pravi služabnik Marijin, zl. ob. $1.10
„ „ „ v usnje 80 ct.
Naša ljuba Gospa, v uns. vez., 90 ct.

Druge slov. knjige:

Zgodbe sv. pisma, 40 ct.
Evangelij, 50 ct.
Sveto pismo, 6 zvezkov, $5.
Stari testament, 35 ct.
Veliki katekizem, 45 ct.
Mali „ 6 ct.
Abecednik veliki, 25 ct.
„ mali, 12 ct.
Slovarček nemško-slovenski (Paulin), 35 ct.
Slovarček angleški (Paulin), 35 ct.
Hitri računar, 40 ct.
Bleiweis Slovenska kuharica $1.80.
Hubad pripovedke I., II., in III. zvezek po 20 ct.
Cvetina Borograjska 35 ct.
Princ Evgen Savojski 24 ct.
Sveti Izidor, 25 ct.
Sveta Notburga 18 ct.
Nikolaj Zrinski, 20 ct.
Sveta Germana 12 ct.
Pripovedke za mladino 18 ct.
Zlati jubilej ces. Franc Josipa 35 c.
Naš cesar Franc Jožef I. 25 ct.
Marjetica, 50 ct.
Gozdovnik, I. in II. del, 50 ct.
Močni baron Raubar, 25 ct.
Črni bratje, 20 ct.
Cesar Maksmilijan 20 ct.
Sto pripovedek za mladino 20 ct.
Spominski listi iz avstrijske zgodovine, 24 ct.
Sveta Genovefa, nova 16 ct.
Eno leto med Indijanci, 20 ct.
Andrej Hofer, nova izdaja 20 ct.
„ „ stara „ 14 ct.
Naš dom I. in II. zv., 20 ct.
Pagliaruzi I., II. in III. zv., 50. ct.
Zbirka ljubimskih pisem, 30 ct.
Mati Božja na Blejskem jezeru, 10 ct.
Ave Marija, 10 ct.

Josip Losar

v East Helena, Mont.
priporoča svoje
grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za možke, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

Slovencem in Hrvatom v Leadville, Colo., in okolici, kakor onim, kteri sem pridejo priporočam svoj

saloon

400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO, dobra VINA, izvrstni WHISKEY, ter prodajam fine SMODKE. Pri meni se Slovenci in Hrvatje shajajo in dobi vsako druščino med njimi. Za obilen obisk se priporočam z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

Podpisani priporočam vsem Slovencem in Hrvatom v Dollar Bay, Mich., in okolici svoj lepo na novo urejeni

SALOON,

kterega odprem dne 1. januarja 1899. Vedno bodem točil razno IZVRSTNO PIVO; fino DOMA NAPRAVLJENO VINO: dober WHISKEY in druge LIKERE, ter prodajal dobre SMODKE.

Z spoštovanjem

John Barich,
DOLAR BAY, MICH.

Vsem Slovencem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se toplo priporoča

STROGO SOLIDNA

BANKA

CHAS. R. WEITERSHAUSEN,

212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PUBLIC, kteri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbuje dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DENARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOŽNJE LISTKE za vse parobrodne črte.

GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

IGN. TANCIG,

slovenski fotograf,

v Calumetu, Mich.

se uljudno priporoča vsem Slovencem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVRSTNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za možke vse z slikami, kar je zelo pripravno darila ob raznih prilikah.

Tudi priporočam slavnem občinstvu v Calumetu in okolici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25 centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo, ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko, ravno tako kakor bi bili objednem slikani.

Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG,

CALUMET, MICHIGAN.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni.

Edini izdelevatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars" z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expresu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda". Moj naslovje:

F. A. DUSCHEK

OFFICE: 1323 2nd Ave., NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

Podpisani se priporočam vsem Slovencem in Hrvatom v Omahi in okolici, da obiščejo prvi slovenski

SALOON,

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Vedno sem pripravljen vsakomu dobro postreči z dobro pijačo, finim whiskeyem in izvrstnimi smodkami. Tudi imam lepo urejene prenočišča; ako kdo sem pride in ne vé kam, naj se le pri meni oglasi, in zadovoljen bode z vsem. Moj saloon je le tri bloke od postaje (dipe).

JOSEPH PEZDIRTZ,

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,

v kterem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljišče.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,

1335 Main Str., La Salle, Ill.

John Golob,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim 3glasnim od $25 naprej in treba dati $5 „are". Boljše vrste od $45 do $100. Pri naročilih od $50 do $100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačno.

John Golob,

203 Bridge Street, JOLIET, Ill.

Spričevala:

Matija Bezek imam že štiri leta harmonike na 4 glasove in sem zelo zadovoljen ž njimi, ter so še sedaj dobre; igram zelo veliko na nje. Rojaki, nebojite se, da bi bili prevarani; harmonike so lahke za igranje, lepo izdelane in dovolj po ceni. To potrdim.

Marko Težak imam harmonike že pet let od g. Goloba na 4 glasove; veljajo me 75 dolarjev, ali ne dam jih sedaj za one, ktere so narejene v starem kraju in veljajo 150 gold., rabim jih pa že pet let.

M. Teschak.

Podpisani imam harmonikeod g. J. Goloba že šest let, za nje sem dal $40 in so še sedaj boljše kakor one iz stare dežele, ktere stanejo najvišjo ceno, rabim jih pa ob vsakej priliki.

Martin Trlep, Joliet, Ill.

Podpisani Michael Klobučar potrjujem, da so harmonike izdelane od g. J. Goloba izvrstno delo, jaz že na nje igram 4 leta, dal sem za nje $25 in še sedaj jih ne dam zaradi njih glasu za $30.

Mike Klobučar, Joliet, Ill.

Mat. Frankovič potrjujem, da dela, ktere izdeluje g. J. Golob so fina; jaz sem kupil od njega harmonike pred 4 leti in dal za nje $45 in še danes imajo lepši glas kakor najboljše iz stare dežele; dosedaj še niso potrebovale poprave.

Math. Frankovich, Calumet, Mich.

Silvester Strametz, ravnatelj mestne godbe (Citizen Consolidated Band) potrjujem, da harmonike izdelane po John Golobu imajo čiste, pravilne glasove in se zamorejo uporabiti pri vsakej godbi na žice, trobente ali piščali.

G. Stramec.

Edino slovensko podjetje!

Pozor

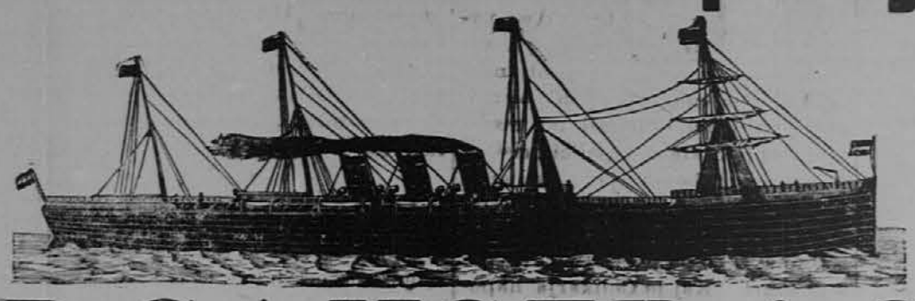

Slovenci!

FR. SAKSER & CO.

(„Glas Naroda")

109 Greenwich Str., New York.

Posreduje rojakom prevožnje listke za najboljše parnike po najnižjih cenah. Dobro poučimo potujoče, imamo izvrstno zvezo v Evropi. Ako se kakemu potniku pripeti kaka neprilika, bodisi v Evropi ali tukaj v Bargge Office (Castle Garden) posredujemo, da ga pusté naprej potovati, kar drugi agentje na zapadu nemorejo storiti in so mnogokrat potniki vrnjeni. Na to naj posebno pazijo oni, kteri za koga listek kupijo. — Dalje preskrbimo in prodajamo rojakom **vožnje listke** v Evropo ali staro domovino za vse parobrodne družbe in železnice po Zjedinjenih državah najceneje. — Pošiljamo v staro domovimo

denarje

bodisi na zasobne osobe ali hranilnice po najnižji ceni in jako hitro, ker imamo dobre, solidne zveze. Sleherni teden odpošljemo po 10.000 do 15.000 goldinarjev in množina stori, da lahko po ceni delamo.

Vsak rojak potujoč v staro domovino naj kupi vožni listek pri nas v **New Yorku**, ker premnogokrat se zgodi, da kupijo listek kje na zapadu v New York pa vsled kake železnične zamude ali nezgode samo kako uro prepozno dospejo, parnik odrine točno in ti ljudje morajo potem na svoje stroške čakati po več dni, med tem, ko si tukaj kaj lahko pomagajo. Enako je s potniki iz stare domovine sem Ameriko, na zapadu ali v Evropi kupljeni potnik je prepuščen sam sebi ako ga zadržujejo pred naselbinsko oblastjo ko dospé v New York, med tem, ko mi za naše potnike vse mogoče storimo in ni bil še nijeden nazaj poslan, toraj po čemu si delati nepotrebne skrbi in strah; za potnike, kteri potujejo brez našega posredovanja in niso nam dobro znani, pa se ne moremo truditi, ker je čas predrag.

Naše denarno pošiljanje v staro domovino je na zelo solidnej podlagi in vsako pošiljatev odpošljemo s prvim hitrim parnikom. Odposlali smo pa že rojakom

nad 3 milijone goldinarjev avstr. velj.

Toraj vse prednosti govoré se v vseh teh zadevah obrniti le do:

FR. SAKSER & CO.

(„GLAS NARODA")

109 Greenwich Street, New York.

Kdor potuje v staro domovino naj nam brzojavi dohod v NEW YORK in po kterej železnici pride, najbolje da brzojavi iz BUFFALE, ali OSWEGE, MONTREALA, CHICAGE itd., ker iz teh krajev vozijo redno v NEW YORK. Vsakdo naj preje vpraša, kdaj pride v NEW YORK in po kterej železnici, da ga naš človek pride počakati, z malo svotico si dolarje prihrani. Vedno naj vsakdo pazi na številko 109 Greenwich St.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgove.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na kterem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **$13.50**

in na 15 kamnov samo **$15.00**

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in zanestvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Sè spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi amerikanski — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „Glas Naroda".

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vsenčilišča ter predsedn zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svo zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu

za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kak tudi vnanjih boleznij.

Dr. G. IVAN POHEK,

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomo na slovečih zdravniških vseučiliščih vBeču, Monakovem, New Yorku, Philadelfiji itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopasnejše človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skušnjami postal je predn nik dveh več medicinskih vodov in dobil glas svetovne zdravnika. R tega naj se v kdo, ki bole vsled onemo sti, ali na pr ušesih, očeh, srcu, želodcu, denici, mrzli glavobolu, nad hi, kataru, pluč nici, oslabelosti, vsakovrstnih žen skih bolez ih itd. — naj obišče ali se pismeno v materinem jeziku obrne na svojega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.

Štovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bog sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega počutiti. Zahvaljuje se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Druzega Vam nemore pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro zna prijatelj in rojak.

Karol Blažina,

Canion Ferry, Mo

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bo zen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, ka se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to po dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krva zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MISSOURI.